

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-7Sa/77/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1022201238
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Stankociová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1022201238.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Stankociovou v právnej veci žalobcu: A. B. C., narodený XX. XXXX XXXX, bytom D. E. XXXX/XX, C., zastúpený advokátom JUDr. Marcelom Ružarovským, so sídlom advokátskej kancelárie A. Žarnova 11C, Trnava, IČO: 53 711 343, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, so sídlom Tomášikova 46, Bratislava, za účasti: F. & C. E., G., so sídlom H. XXX/XX E., IČO: XX XXX XXX, o správnej žalobe vo veci správneho trestania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I./XXXXXX-XXX zo 14. júla 2022, t a k t o

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave zrušuje rozhodnutie Okresného úradu Bratislava č. I./XXXXXX-XXX zo 14. júla 2022 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.
- II. Správny súd v Bratislave priznáva žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.
- III. Správny súd v Bratislave nepriznáva ďalšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania a zhrnutie napadnutého rozhodnutia

1. Rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy (ďalej len „prvostupňový orgán“) z 5. apríla 2022 č. I./XXXXXX, H./XX-XX, I./XXXXXX, H./XX-XX (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) bol žalobca uznaný vinným vo výroku I. zo spáchania priestupku proti „občianskemu spolunažívaniu“ podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), ktorého skutkovú podstatu naplnil tým, že dňa 24. júna 2021 v čase o 19.32 hod. na ulici D. E. v C. pred rodinnými domami č. 21 a 20 pri hádke so susedom B. J., mu zobral zo sedadla spolujazdca krabicu mlieka, ktorú po ňom hodil, kým bol v aute a následne po ňom hodil druhé mlieko, keď vyšiel z auta, čo viedlo k vzájomnej bitke, pri ktorej nevznikli susedovi žiadne zranenia, a teda úmyselne narušil občianske spolunažívanie hrubým správaním, a vo výroku II. bol uznaný vinným zo spáchania priestupku „proti majetku“ podľa § 50 odseku 1 zákona o priestupkoch, ktorého skutkovú podstatu naplnil tým, že dňa 24. júna 2021 v čase o 19.33 hod. na ulici D. E. v C. pred rodinnými domami č. XX a XX pri hádke so susedom B. J., poškodil pravé spätné zrkadlo na motorovom vozidle značky K. K., bielej farby, EČV: H. (ďalej len „motorové vozidlo“), tak, že ho fyzickou silou vylomil z držiaka, pričom ho znefunkčnil, čím spôsobil škodu spoločnosti F. & C. E., G., IČO: XXXXXXXX, so sídlom H. XXX/XX, E., vo výške 210,- €, a teda úmyselne spôsobil škodu na cudzom majetku poškodením veci, za spáchanie ktorých bola žalobcovi podľa § 11 ods. 1 písm. b) a § 50 ods. 2 zákona o priestupkoch uložená pokuta vo výške 30,- €.

2. Na odvolanie žalobcu, rozhodol žalovaný dňa 14. júla 2022 rozhodnutím č. I./XXXXXX-XXX (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

3. Žalovaný úvodom zrekapituloval skutkový stav vyplývajúci zo spisového materiálu ako aj predchádzajúci priebeh administratívneho konania, z ktorého vyplynulo, že prvostupňový orgán

prijal od Okresného riaditeľstva policajného zboru Bratislave IV. správu o výsledku objasňovania priestupku z 11. októbra 2021 vo veci podozrenia z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť žalobca. Na tomto základe vydal prvostupňový orgán dňa 22. novembra 2021 prvostupňové rozhodnutie voči ktorému dňa 6. decembra 2021 podal žalobca odpor. Dňa 23. decembra 2021 prvostupňový orgán prijal uznesenie o postúpení veci vo veci priestupku proti majetku podľa § 50 odseku 1 zákona o priestupkoch. V nadväznosti na uvedené prvostupňový správny orgán nariadil ústne pojednávanie, na ktoré predvolal svedka B. J., poškodeného (ktorým je ďalší účastník) a žalobcu. Poškodený si na ústnom pojednávaní priestupku uplatnil nárok na náhradu priestupkom spôsobenej škody na majetku vo výške 210 €. Dňa 5. apríla 2022 bolo vydané prvostupňové rozhodnutie. Žalovaný konštatoval, že prvostupňový správny orgán v rámci ústneho pojednávania priestupku vykonal dokazovanie vypočítaním poškodeného, svedka B. J., žalobcu ako aj prehratím videozáznamu, na ktorom je zachytené poškodenie motorového vozidla K. K. a opakované hodenie mlieka po B. J.. Na video zázname je vidieť, ako žalobca bezprostredne po tom, čo motorové vozidlo K. K. naráža do bránky domu žalobcu rukami najskôr sklopí spätné zrkadlo na strane spolujazdca smerom dozadu o 90°, hneď vzápätí ho rukami potiahne dopredu o 180° tak, že spätné zrkadlo zostane v polohe vodorovnej s vozidlom vytočené dopredu. Hneď na to cez otvorené okno spolujazdca vyberá nejaký predmet podľa výpovedí stotožnenú ako mlieko a hodí ho cez otvorené okno do auta smerom k vodičovi vozidla. Následne z vozidla vystupuje vodič B. J., pričom žalobca znovu cez otvorené okno spolujazdca vyberá z vozidla druhé mlieko, a toto hádže smerom po B. J., pričom ho minie a mlieko zasiahne plot nachádzajúci sa za B. J.. Nasleduje vzájomná fyzická potýčka medzi B. J. a žalobcom, ktorá sa na predložnom videozázname končí tým, že B. J. kopne zozadu do žalobcu, ktorý od neho odchádza, na čo žalobca oboma rukami chytí spätné zrkadlo na strane spolujazdca a vytrhne ho tak, že toto ostane visieť na kábloch. Žalovaný vo vzťahu k takto zistenému skutkovému stavu prvostupňovým orgánom nenašiel žiadne pochybenie, keďže ten zodpovedá vykonaným dôkazom na ústnom pojednávaní priestupku, neodporuje im a je aj logickým záverom vykonaného dokazovania. Prezentovaný skutkový stav v odvolaní nerozporoval ani sám žalobca, keď uviedol, že najskôr upravil zrkadlo tak, aby ho po prípadnom okamžitom cúvaní späť nezasiahlo, potom podvedome dostáva útočníka z vozidla hodením mlieka a nakoniec, že v príčinnej súvislosti s hrubým útokom B. J. podvedome odpútava pozornosť ohnutím zrkadla, aby mohol konečne odísť na svoj pozemok.

4. Žalovaný ďalej s poukazom na § 49 ods. 1 písm. d) a ods. 2 zákona o priestupkoch konštatoval, že hádzanie akýchkoľvek predmetov po iných osobách je konanie nezlučiteľné s pravidlami správania sa všeobecne akceptovateľnými a dodržiavanými medzi občanmi v spoločnosti. Takéto správanie je hrubé, vulgárne, urážajúce, dehonestujúce a ponižujúce a ako nezlučiteľné s pravidlami správania sa hrubým spôsobom naruša občianske spolunažívanie. Žalobca s ohľadom minimálne na svoj vek musel vedieť, že prekračuje pravidlá slušného správania sa, hoci nimi výslovne nemusel chcieť narušiť občianske spolunažívanie a pre prípad, že sa tak stane, bol s tým uzročený. Svojím konaním teda naplnil nielen subjektívnu ale aj objektívnu stránku priestupku. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že sa jednalo o nutnú obranu, žalovaný s poukazom na ustanovenie § 2 písm. a) zákona o priestupkoch a všeobecné východiská jej uplatnenia uviedol, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že síce žalobca opakovane hodil mlieko po B. J. bezprostredne po tom, čo narazil so svojim motorovým vozidlom do jeho bránky, no druhýkrát hodil mlieko v čase, keď stál vedľa motorového vozidla pri dverách spolujazdca a B. J. sa vo vozidle nenachádzal, ale stál na opačnej strane vozidla ako žalobca. Nutnú obranu možno pritom použiť len na odvrátenie priamo hroziaceho alebo trvajúceho útoku, čo v danej situácii nehrozilo. Žalovaný uzavrel, že hodením mlieka by nebolo možné odvrátiť prípadný útok motorovým vozidlom, pričom nehrozilo ani nebezpečenstvo fyzického útoku B. J., ktorý sa v čase hodenia mlieka nachádzal na opačnej strane motorového vozidla a žalobca bol mimo jeho dosahu.

5. Hoci žalovaný nevzhladol splnenie podmienok nutnej obrany a tým ani okolnosti vylučujúce protiprávnosť činu žalobcu, dospel k záveru, že tieto skutočnosti, za ktorých došlo ku spáchaniu priestupku, by mohli byť posúdené ako tzv. poľahčujúce okolnosti, ktoré majú vplyv na druh a výšku uloženej sankcie. Tak postupoval aj prvostupňový orgán, ktorý napriek spôsobeniu škody žalobcom ako aj skutočnosti, že sa dopustil až dvoch priestupkov mu uložil pokutu v minimálnej výške nepresahujúcej jednu desatinu sadzby podľa § 50 ods. 2 zákona o priestupkoch.

6. Žalovaný v rámci napadnutého rozhodnutia ozrejmil aj spáchanie priestupku žalobcom podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, avšak z dôvodu, že žalobca voči tomuto priestupku v žalobe nebrojil, správny súd nebude túto časť napadnutého rozhodnutia osobitne rekapitulovať v rámci konštatlačnej časti rozsudku.

II. Správna žaloba

7. Voči napadnutému rozhodnutiu podal žalobca správnu žalobu z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c) e) a g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), navrhujúc ho zrušiť spolu s prvostupňovým rozhodnutím a vec vrátiť prvostupňovému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie.

8. Vo vzťahu k nedostatočne zistenému skutkovému stavu a nesprávnej kvalifikácii skutku žalobca uviedol, že skutok žalobcu nie je priestupkom. Nosným dôkazom o priebehu skutku je kamerový záznam z 24. júna 2021, ktorý však oba správne orgány nesprávne interpretovali a vyvodili z neho nesprávne závery. Z uvedeného kamerového záznamu totiž jednoznačne vyplýva, že útočníkom, respektíve provokatérom incidentu nebol žalobca, ale svedok B. J.. Najprv sa B. J. po dohovárani zo strany žalobcu provokačne posunul na doraz k bráne tak, aby vytvoril podmienku konfliktu, v dôsledku čoho žalobca udrel po kapote jeho vozidla, aby B. J. upozornil na to, že môžu poškodiť jeho majetok, na čo B. J. cúvol s vozidlom a úmyselne narazil do brány žalobcu. Mlieko žalobca hodil po B. J. bezprostredne až potom, čo ten narazil so svojim motorovým vozidlom do jeho bránky. Útok B. J. trval aj po jeho vystúpení z motorového vozidla a v dôsledku uvedeného po ňom žalobca hodil aj druhú krabicu mlieka. Z výpovedí žalobcu ako aj B. J. vyplynulo, že medzi oboma sú pretrvávajúce dlhoročné konflikty, čo má význam pri posudzovaní konania B. J. ako provokačného.

9. Žalobca bol toho názoru, že v dôsledku správania sa a trvajúceho útoku B. J. bolo jeho konanie, udretie po kapote auta a hodenie mlieka, nutnou obranou. Nesprávny je záver žalovaného, že v čase hodenia mlieka nehrozil žiaden útok na záujem chránený zákonom a že nehrozilo žiadne bezprostredné nebezpečenstvo fyzického útoku. Z celkového deja totiž vyplýva jednoznačný zámer B. J. úmyselne a vedome zaparkovať v tesnej blízkosti žalobcu, po jeho upozornení sa priblížiť ešte bližšie k jeho bráne s cieľom poškodiť ju a následne do tejto brány aj narazil. Vystúpením B. J. z motorového vozidla sa útok neskončil, ale mal úmysel v ňom pokračovať „ručne“. Útok B. J. treba vnímať komplexne ako celok a nie ho rozkúskovať na viaceré útoky.

10. Žalobca pritom konal v nutnej obrane, keď najprv buchnutím po kapote sa snažil odvrátiť priamo hroziaci útok na jeho majetok a to platí aj v prípade hodenia mlieka, pretože ten stále sedel v aute a mohol pokračovať v poškodzovaní jeho majetku. O skončení útoku zo strany B. J. by sa dalo teoreticky uvažovať vtedy, ak by vycúval preč od brány žalobcu avšak nie za stavu, že vozidlom poškodí bránu a vozidlo nechá naštartované a pripravené na ďalšiu jazdu. Je potrebné prihliadať na skutočnosť, že B. J. použil na vyprovokovanie útoku motorové vozidlo (zbraň) o hmotnosti najmenej 2 tony a žalobca mu iba buchol po jeho kapote.

11. Žalobca poukázal na Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Asan/20/2018 zo 4. decembra 2018 podľa ktorého útok, ktorý sa má odvracať, musí javiť známky vážne mieneného útoku s reálnym predpokladom možnosti, že nastane negatívny následok. Za priamo hroziaci útok sa považuje taký útok, ktorého následky by mohli alebo majú bezprostredne nastať ak by k uplatneniu nutnej obrany nedošlo.

12. V ďalšom žalobca namietal nesprávne posúdenie skutkovej podstaty priestupku, pretože vychádzajúc z definície priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch sa predpokladá, že iné hrubé správanie musí byť svojou povahou a intenzitou podobné predchádzajúcim vymenovaným konaniam, teda musí byť rovnako závažné ako vyhrážanie sa ujmu na zdraví, drobné ublíženie na zdraví, schválnosti a podobne. Aj z judikatúry Najvyššieho súdu vyplýva, že hrubé správanie je také správanie, ktoré prekračuje rámec iným spôsobom nevhodného správania. Podľa komentára k zákonu o priestupkoch je za hrubé správanie možné považovať konanie narušujúce občianske spolunažívanie do takej miery, ktorá podľa všeobecného názoru a presvedčenia prekračuje rámec púhej nevhodnosti.

13. Žalobca konštatoval, že pre spáchanie predmetného priestupku nebude stačiť akékoľvek nevhodné alebo neslušné správanie, ale musí prekračovať rámec nevhodného chovania. Nie je preto namieste úvaha žalovaného o hádzaní akýchkoľvek predmetov pretože je rozdiel v hodení kameňa o hmotnosti dvoch kilogramov do inej osoby alebo v hodení kartónu papiera. Taktiež je rozhodujúce, či predmet zasiahne konkrétnu osobu alebo nie. Pokiaľ má byť hrubé správanie porovnateľné s ostatnými konaniami uvedenými v písm. d) (drobné ublíženie, schválnosti) potom nebude stačiť iba také hodenie predmetu, ktorý nikoho netrafí. Zákon o priestupkoch totiž nepozná administratívny postih za pokus zo spáchania priestupku a takéto konanie preto nie je vôbec priestupkom. Krabica od mlieka nie je nebezpečný predmet, ktorým by bolo možné spôsobiť akúkoľvek ujmu na zdraví. Okrem toho, žalobca hodením krabice mlieka odvracal útok na jeho majetok, a nehodil ho do B. J., ale do plotu za vozidlom. Ak by teda aj konanie žalobcu nebolo posúdené ako nutná obrana, hodenie mlieka nemôže byť priestupkom, ktorého sa mal dopustiť iným hrubým správaním. Navyše, v konaní nebolo preukázané, že by bol priestupok spáchaný úmyselne a teda, že by žalobca konal s úmyslom narušiť práve občianske spolunažívanie. Krabicu mlieka totiž žalobca hodil až po tom, čo B. J. narazil s vozidlom do brány.

14. Žalobca bol toho názoru, že v administratívnom konaní došlo k porušeniu jeho procesných práv, pretože pred vydaním rozhodnutia, teda v čase, kedy boli zabezpečené všetky potrebné podklady k tomu, aby žalovaný mohol vo veci vydať meritórne rozhodnutie, mu nebolo reálne umožnené sa s takýmito podkladmi oboznámiť. Takouto možnosťou nie je poučenie v predvolaní na ústne pojednávanie z 15. decembra 2021, že po skončení ústneho pojednávania má žalobca právo pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladu, spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Navyše, právo podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku sa má vykonať pred vydaním rozhodnutia a nie po skončení ústneho pojednávania a to tak, že účastníkovi konania sa reálne umožní preštudovať administratívny spis, a nie sa iba formálne poučí o tomto práve.

15. Žalobca napokon namietol nepreskúmateľnosť uloženej pokuty z dôvodu, že prvostupňový orgán v jednom odseku na strane 11 rozhodnutia uvádza, že prihliadal na závažnosť priestupku podľa ustanovenia § 12 zákona o priestupkoch, avšak to predstavuje iba jeho formálne konštatovanie. Výška pokuty je iba stroho odôvodnená s ohľadom na spôsob spáchania priestupkov a ich následkov, kedy konaním žalobcu došlo k poškodeniu spätného zrkadla, okolností oboch skutkov ako aj skutočnosti, že žalobca sa podobných priestupkov ešte nemal dopustiť. Žalovaný pritom nijako neprihliadol na mieru zavinenia a pohnútku žalobcu, čo sú zákonné kritéria pri určovaní druhu a výmery sankcie. Prihliadnutie na okolnosti uvedené v paragrafe 12 odseku 1 zákona o priestupkoch sa musí prejaviť v odôvodnení rozhodnutia ako myšlienkový proces správneho orgánu. Tieto vady prvostupňového rozhodnutia pritom neodstránil ani žalovaný v napadnutom rozhodnutí.

III. Vyjadrenie žalovaného a ďalšieho účastníka konania a replika žalobcu

16. Na výzvu správneho súdu sa ku žalobe vyjadril žalovaný, ktorý vo vzťahu k posúdeniu skutku žalobcu ako nutnej obrany zotrval na svojom právnom názore vyjadrenom v napadnutom rozhodnutí, že toto konanie nenapĺňa všetky znaky nutnej obrany. Nutnú obranu možno použiť len na odvrátenie priamo hroziaceho alebo trvajúceho útoku, pričom žalobcovi bezprostredne nehrozil žiaden takýto útok na záujem chránený zákonom, ktorý by mohol hodením mlieka po B. J. odvracať. Pokračovanie v poškodzovaní brány žalobcu motorovým vozidlom nemohlo bezprostredne hroziť, pretože B. J. sa v tom čase už nenachádzal v motorovom vozidle a taktiež bezprostredne nehrozilo nebezpečenstvo fyzického útoku, pretože B. J. sa v prípade hodenia prvého mlieka nachádzal vo svojom motorovom vozidle a pri druhom hodení mlieka na opačnej strane motorového vozidla. Hodením krabice mlieka by sa žalobcovi nepodarilo odvrátiť útok na majetok žalobcu. Fyzickému útoku medzi oboma mužmi došlo až následne po hodení posledného mlieka.

17. Podľa názoru žalovaného nemožno konanie žalobcu posudzovať ako celok pretože o prekročení medzi nutnej obrany môže dôjsť aj vtedy, ak sa obranca najskôr bráni spôsobom primeraným povahe a nebezpečnosti útoku, no po skončení útoku sám prejde do útoku s úmyslom vyporiadať sa s útočníkom, od ktorého už nebezpečenstvo bezprostredne nehrozí. Keďže v priebehu útoku sa úloha útočníka a obrancu môže meniť je potrebné posudzovať jednotlivé tieto útoky samostatne. To je aj prípad žalobcu, ktorý po B. J. hodil mlieko bezprostredne po tom, ako ten vystúpil zo svojho vozidla. Žalovaný znovu pripomenul, že v tom čase bezprostredne nehrozilo, že by znova narazil do brány žalobcu alebo ho inak ohrozil svojím motorovým vozidlom. Do tohto momentu súčasne nedošlo k žiadnemu fyzickému útoku B. J. na osobu žalobcu či už prostredníctvom motorového vozidla alebo osobne, práve naopak pod fyzickým útokom bol B. J. zo strany žalobcu.

18. Čo sa týka posúdenia skutku ako hrubého správania žalovaný súhlasí s tvrdením žalobcu, že za také možno označiť iba správanie, ktoré prekračuje rámec nevhodného správania a prekračuje rámec obvyčajnej nevhodnosti. V danom prípade pri tom hodenie mlieka s objemom jedného litra takéto správanie predstavuje. Na posúdenie skutku žalobcu ako hrubého správania nemôže mať podľa názoru žalovaného vplyv ani skutočnosť, že žalobca B. J. mliekom netrafil, a teda, že nenastali následky v podobe zasiahnutia osoby, ktoré žalobca predpokladal. Tie totiž nenastali nie z vôle žalobcu, ale v dôsledku iných okolností, ktoré nemal žalobca ako ovplyvniť, t. j. pohybom B. J.. O tom, že žalobca chcel B. J. zasiahnuť svedčí trajektória letu krabice s mliekom, ktorá sa dá vyčítať z videozáznamu a ktorá viedla v bezprostrednej vzdialenosti od miesta, kde sa B. J. v tom čase nachádzal. Popísané konanie žalobcu, ak nevyvolalo, tak minimálne významnou mierou prispelo k ďalšej eskalácii konfliktu, keď došlo k vzájomnému fyzickému napadnutiu medzi žalobcom a B. J..

19. K porušeniu procesných práv žalobcu žalovaný uviedol, že po skončení dokazovania v rámci ústneho pojednávania dňa 17. januára 2022 mu bolo umožnené využitie práva podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, čo vyplýva zo zápisnice z ústneho pojednávania priestupku, kde je zachytené, že sa oboznámil s celým spisom, a jeho žiadosť aby mohol byť pred vydaním rozhodnutia ešte raz oboznámený s videozáznamom. Táto požiadavka bola splnená 19. januára 2022, keď mu bola odovzdaná kópia videozáznamu, čo potvrdil svojím podpisom. Po odovzdaní videozáznamu

žalobca predložil prvostupňovému správneému orgánu svoje vyjadrenie. Na základe uvedeného možno konštatovať, že nebolo porušené právo žalobcu podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku pred vydaním rozhodnutia a bolo mu umožnené sa vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

20. Vo vzťahu k výške uloženej sankcie žalovaný skopíroval východiská ako boli uvedené v prvostupňovom ako aj napadnutom rozhodnutí. Žalovaný dodal, že pri odôvodnení uloženého druhu sankcie a jej výmery ide vždy o správnu úvahu, teda do určitej miery o subjektívne posudzovanie, z ktorého logicky môžu vždy vyplývať výhrady a polemiky o dostatočnosti takejto správnej úvahy. Keďže žalobcovi bola v spoločnom konaní za priestupky uložená pokuta vo výške jednej jedenástiny zákonom určeného rozpätia považuje žalovaný odôvodnenie sankcií za postačujúce.

21. Ďalší účastník zaslal správneému súdu vyjadrenie k žalobe, v ktorom popísal svoj uhol pohľadu na priebeh spáchania priestupku, ktorý sa žalobcovi kladie za vinu. Uviedol, že opakovaným agresorom vyvolávajúcim konflikty má byť práve žalobca, pričom celý konflikt by nebol vznikol, pokiaľ by žalobca nechal vojsť vozidlo B. J. po príjazdovej komunikácii v podielovom spoluvlastníctve majiteľov príľahých domov k svojmu domu, zavrieť bránu na hranici svojho pozemku a nerušene vojsť do domu, tak, ako je to v normálnom občianskom spolunažívaní bežné. Ďalší účastník konania bol toho názoru, že konflikt vyvolal úmyselne práve žalobca a to verbálnym obviňovaním B. J. zo skutočností, ktoré nie sú pravdivé. B. J. príchodom po príjazdovej ceste nikoho neohrozoval, brána žalobcu bola po celý čas konfliktu zatvorená, a teda nevstupoval do obydľia žalobcu. V ďalšom odkázal na správnosť tvrdení a záverov obsiahnutých v napadnutom rozhodnutí.

22. V reakcii na vyjadrenie ďalšieho účastníka a žalovaného zaslal žalobca správneému súdu repliku v rámci, ktorej zotrval na žalobe v celom rozsahu a uviedol, že ani jeden z nich neuviedol také argumenty, pre ktoré by malo zostať rozhodnutie v platnosti.

23. Vo vzťahu k vyjadreniu ďalšieho účastníka rozporoval, že by žaloba smerovala iba voči časti napadnutého rozhodnutia týkajúcej sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, pretože uložená pokuta sa týka oboch priestupkov. Zavádzajúce sú aj tvrdenia ďalšieho účastníka, že by konflikt nevznikol, ak by žalobca nechal B. J. prejsť po príjazdovej komunikácii k svojmu domu, zavrieť bránu na hranici pozemku a nerušene vojsť do domu, keďže kamera zaznamenala celý konflikt a hodnoverne približuje jeho príčiny a priebeh. Žalobca opätovne zdôraznil dlhodobu napätú vzťahy medzi susedmi, pričom manéver priblíženia sa vozidlom pred bránu označil za provokáciu, ktorou chcel B. J. jednoznačne upútať pozornosť žalobcu stojaceho za bránou. Žalobca taktiež poprel že by mal byť smerom k ďalšiemu účastníkovi vulgárny a mal ho obviňovať z nepravdivých skutočností. Žalobca ďalej opísal priebeh skutku ako ho vnímala svojimi zmyslami, a ako podľa jeho názoru vyplýva aj z kamerového záznamu.

24. Vo vzťahu k vyjadreniu žalovaného týkajúcej sa inštitútu nutnej obrany žalobca vyjadril svoj nesúhlas, pretože ten konanie B. J. rozkúskoval, hoci z videozáznamu je zrejmé, že ide o jeden celok a útok B. J. na majetok žalobcu neskončil poškodením brány žalobcu. Z kamerového záznamu je zrejмый celý priebeh provokácie zo strany B. J. voči žalobcovi. Nutná obrana žalobcu má spočívať v tom, že sa snažil zabrániť ďalšiemu protiprávnemu útoku na jeho majetok, pričom irelevantné je tvrdenie žalovaného, že hodením mlieka by nebolo možné útok odvrátiť. Hodenie kartónovej krabice s mliekom proti útočníkovi vo vozidle je bez pochybností možné považovať za primerané. B. J., sediac vo vozidle, pritom používal toto ako nástroj na spôsobenie väčšieho, účinnejšieho následku, aký by mohol žalobca spôsobiť hodením krabice od mlieka.

IV. Skutkové a právne závery správneho súdu

25. Správny súd v Bratislave v prvom rade odkazuje na zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“), ktorým boli zriadené správne súdy (medzi nimi aj Správny súd v Bratislave), ktoré v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 citovaného zákona začali svoju činnosť 1. júna 2023. Ustanovenie § 3 ods. 3 zákona o správnych súdoch zároveň uvádza: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Správny súd v Bratislave teda začal konať vo všetkých veciach v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, v ktorých do 31. mája 2023 konali Krajský súd v Bratislave, Krajský súd v Nitre a Krajský súd v Trnave.

26. Predmetná vec bola na podklade podanej správnej žaloby pôvodne iniciovaná na Krajskom súde v Bratislave pod pridelenou spisovou značkou 7Sa/77/2022. Od 1. júna 2023 je na konanie v tejto veci príslušný Správny súd v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“). Vec bola náhodným výberom

pridelená samosudcovi do oddelenia 16Sa, ktorý o nej konal a rozhodol pod pôvodnou spisovou značkou s predponou BA-7Sa/77/2022.

27. Správny súd ako súd vecne a miestne príslušný (§ 10, §13 SSP) preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím, vrátane postupu v administratívnom konaní ktoré ich vydaniu predchádzalo, a to v rozsahu žalobných bodov, ako aj z hľadísk uvedených v ustanovení § 195 písm. a) až e) SSP, keďže sa jedná o žalobu vo veciach správneho trestania (§ 194 a nasl. SSP) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, v dôsledku čoho napadnuté rozhodnutie zrušil, a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

28. O žalobe rozhodol bez nariadenia pojednávania dňa 20. novembra 2025, nakoľko boli splnené podmienky podľa §137 ods. 4 SSP. Oznámenie o mieste a čase vyhlásenia rozsudku bez nariadenia ústneho pojednávania bolo zverejnené minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle správneho súdu.

Podľa § 493e SSP, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

Podľa § 23 ods. 2 písm. a) SSP účinného do 30. júna 2023, sudca na správnom súde koná a rozhoduje o správnych žalobách vo veciach správneho trestania podaných proti rozhodnutiu alebo opatreniu o priestupku.

29. Predmetom prieskumu zo strany správneho súdu je napadnuté rozhodnutie žalovaného vo veci uznania žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, ktorého skutkovú podstatu naplnil tým, že dňa 24. júna 2021 v čase o 19.32 pri hádke so susedom, mu zobral zo sedadla spolujazdca krabicu mlieka, ktorú po ňom hodil, kým bol v aute a následne po ňom hodil druhé mlieko, keď vyšiel z auta, čo viedlo ku vzájomnej bitke, pri ktorej nevznikli susedovi žiadne zranenia a teda úmyselne narušil občianske spolunažívanie hrubým správaním a zároveň bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, ktorého skutkovú podstatu naplnil tým, že dňa 24. júna 2021 v čase o 19.33 hod. pri hádke so susedom poškodil pravé spätné zrkadlo na motorovom vozidle značky K. K. tak, že ho fyzickou silou vylomil z držiaka, pričom ho znefunkčnil, čím spôsobil škodu ďalšiemu účastníkovi vo výške 210 eur, a teda úmyselne spôsobil škodu na cudzom majetku poškodením veci. Za spáchanie uvedených priestupkov bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 30,- eur. Zároveň bola žalobcovi uložená povinnosť uhradiť ďalšiemu účastníkovi konania škodu v celkovej výške 210 eur.

30. Hoci žalobca napadol rozhodnutie Okresného úradu Bratislava č. I./XXXXXX-XXX zo 14. júla 2022 ako také a žiadal jeho zrušenie v celom rozsahu, v podanej správnej žalobe argumentačne brojil iba voči tej časti napadnutého rozhodnutia, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Žalobca namietal, že žalovaný nesprávne zistil skutkový stav veci a skutok nesprávne kvalifikoval ako priestupok, pričom boli porušené aj jeho procesné práva. Záverom namietal aj nepreskúmateľnosť uloženej sankcie za spáchanie oboch priestupkov, t. j. priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d) a § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch v podobe pokuty vo výške 30,- eur.

31. Správny súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu ako aj po vzhliadnutí kamerového záznamu zachytávajúceho priebeh priestupku, ktorý kladie žalovaný žalobcovi za vinu, dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako ho žalovaný opísal v napadnutom rozhodnutí, pričom tento správne kvalifikoval ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch.

32. Správny súd uvádza, že z predloženého kamerového záznamu je evidentný sled udalostí ako aj eskalácia napätia v dôsledku konania oboch účastníkov priestupku a to tak žalobcu ako aj B. J.. Nemožno preto tvrdiť, že B. J. bol jediný, kto spáchanie priestupku žalobcom vyprovokoval. Navyše, tendenčné tvrdenia žalobcu, akým spôsobom mal žalovaný vyhodnotiť kamerový záznam, aby náležite zistil skutkový stav, sa zakladajú iba na žalobcovom subjektívnom presvedčení ako skutok prebehol a to v záujme zbavenia sa zodpovednosti za spáchanie zmieneného priestupku. Z kamerového záznamu je zároveň evidentné vedomé a cielené konanie žalobcu, ktorý opakovane hádzal po B. J. krabice mlieka, najprv cez okno motorového vozidla v zrejmej snahe ho trafiť a následne už počas toho ako vystúpil z auta a stál na opačnej strane motorového vozidla mimo dosahu žalobcu.

33. Nad rámec argumentácie obsiahnutej žalovaným v napadnutom rozhodnutí vo vzťahu k nutnej obrane je správny súd zároveň toho názoru, že z predloženého kamerového záznamu možno zistiť, že správanie B. J. nenasvedčuje, že by ku bráne žalobcu priparkoval v záujme ohrozenia alebo poškodenia majetku žalobcu a následného vyprovokovania žalobcu ako to tvrdí, pretože na zázname je zachytený príchod B. J. v motorovom vozidle, z ktorého vystupuje maloletá osoba otvárajúca bránu do dvora B.

J. a umožňujúca mu tak zaparkovať. B. J. sa následne síce posúva motorovým vozidlom do tesnej blízkosti brány žalobcu, avšak bez toho, aby ju akokoľvek poškodil. Až následne, po príchode žalobcu začala situácia medzi mužmi eskalovať v podobe slovnej potýčky, udretia po kapote motorového vozidla žalobcom, narazením do brány žalobcu, vyklopením spätného zrkadla na motorovom vozidle, hádzaním krabíc mlieka žalobcom po B. J. po ktorom sa obaja muži začnú medzi sebou biť a napokon vytrhnutím spätného zrkadla žalobcom z motorového vozidla. V dôsledku uvedeného sa žalobca skutočne nemôže dovoliavať posúdenia jeho konania v zmysle § 2 ods. 2 písm. a) zákona o priestupkoch, ak má sám na následku v podobe útoku na záujem chránený zákonom (ktorý pritom zo strany B. J. primárne ani nehrozil) značné pričinenie.

34. Správny súd v tejto súvislosti dodáva, že pokiaľ žalobca tvrdí, že útok B. J. trval v priebehu celého incidentu a o prípadnom skončení útoku by sa dalo uvažovať až keby s vozidlom vycúval preč od brány, práve takémuto konaniu, kedy by B. J. mohol nerušene nacúvať motorovým vozidlom do svojho dvora, žalobca svojim aktívnym konaním zabránil.

35. Správny súd zároveň nemá pochybnosti o konštatovaní žalovaného, že žalobcovho konanie v podobe hádzania krabíc mlieka po B. J. by bolo možné posúdiť ako iné hrubé správanie podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Občianske spolunažívanie, ktoré je druhovým objektom priestupkov upravených v § 49 zákona o priestupkoch je právne neurčitým pojmom a všeobecne sa zaň považuje súhrn pravidiel správania nad rámec právnych noriem, ktorých dodržanie je podľa všeobecného názoru a presvedčenia nevyhnutnou podmienkou pokojného, usporiadaného a riadneho spolunažívania osôb v danom mieste, čase a situácii.

36. Žalobca sám správne poukazuje na východiská posudzovania určitého správania sa osoby ako iného hrubého správania, zmysle ktorých zaň možno považovať správanie, ktoré narušuje občianske spolunažívanie aj iným spôsobom než prípadmi výslovne uvedenými v citovanom ustanovení. Hrubým správaním sa rozumie také správanie, ktoré prekračuje rámec iným spôsobom nevhodného, napríklad nezdvornitého správania. Za správne možno považovať aj tvrdenie žalobcu, že iné hrubé správanie musí dosahovať povahu a intenzitu podobnú ostatným demonštratívne uvedeným najčastejším prípadom hrubého správania v podobe vyhrážania sa ujmu na zdraví, drobného ublíženia na zdraví, nepravdivého obvinenia z priestupku, schválnosti a podobne a teda naozaj nepostačuje bežné porušenie nepísaných pravidiel slušnosti, zdvorilosti či ohľaduplnosti k ostatným (napr. neodzdavenie na pozdrav a pod.) Za iné hrubé správanie možno považovať napr. vyhrážanie inou ujmu ako ujmu na zdraví, ohováranie vydieranie a pod., avšak pod podmienkou, že nebude napĺňať skutkovú podstatu niektorého z korešpondujúcich trestných činov. V zmysle rozhodovacej praxe je iným hrubým správaním podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch aj hanlivý nápis nalepený na aute alebo prevádzke poškodeného, ktoré je spôsobilé v časovej a miestnej súvislosti narušiť občianske spolunažívanie (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Sžo 55/2008).

37. Správny súd sa v zásade stotožňuje s konštatovaním žalovaného, že v kontexte vyššie uvedených východísk vykazuje už akékoľvek hádzanie predmetov do inej osoby znaky iného hrubého správania sa, avšak dodáva, že potrebné je zároveň posudzovať kontext takéhoto konania, na čo však žalovaný poukazuje tým, že takéto správanie je zároveň hrubé, vulgárne, urážajúce, dehonestujúce a ponižujúce. Pre osobu, do ktorej sú predmety hádzané, môže byť toto správanie páchatel'a priestupku dehonestujúce z dôvodu, že sa musí pred takými predmetmi uhybať, schovávať prípadne utekať, čo vyvoláva pocity hanby, pričom tieto pocity sú znásobené za predpokladu, že ku trafeniu hodeným predmetom skutočne dôjde (bez ohľadu, či spôsobí viditeľnú ujmu).

38. Správny súd zároveň rozumie úvahám žalobcu o charaktere predmetu, ktorý má byť hodený po inej osobe pričom v hraničných prípadoch možno dospieť k záveru, že hodenie takéhoto predmetu nedosahuje intenzity iného hrubého správania (hodenie kartónovej krabice). Tieto hraničné prípady však nič nemenia na skutočnosti, že žalobca hodil po osobe B. J. celou silou (vychádzajúc z kamerového záznamu), cielene a opakovane krabice mlieka, pričom tie boli spôsobilé privodiť B. J. v prípade trafenia drobné ublíženie na zdraví prípadne inú ujmu v podobe poníženia, ak by sa na ňom mlieko rozotieklo. Zároveň sa nemožno stotožniť s tvrdením žalobcu, že iného hrubého správania sa možno v prípade hodenia predmetu dopustiť iba za predpokladu, že takýto predmet osobu aj trafi. V uvedenom prípade by sa žalobca potom mohol dopustiť narušenia občianskeho spolunažívania drobným ublížením na zdraví, prípadne priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch.

39. Správny súd považuje za nedôvodnú aj námietku žalobcu, že nebol preukázaný jeho úmysel narušiť občianske spolunažívanie, pretože konal v nutnej obrane so záverom odvrátiť útok B. J. proti jeho majetku. Ako už správny súd konštatoval vyššie, žalobcovi sa okolnosti podľa § 2 ods. 2 písm. a) zákona o priestupkoch nepodarilo preukázať, pričom z jeho konania zachyteného na kamerovom zázname je zrejmé jeho úmyselné konanie v podobe hádzania krabíc s mliekom so zámerom trafiť B.

J. avšak nie z dôvodu odvrátenia údajného útoku, ale z dôvodu vyeskalovanej situácie pre dlhodobu narušené susedské vzťahy ktoré sa rozhodol riešiť mimo rámec pokojného, usporiadaného a riadneho spolunažívania osôb v danom mieste, čase a situácii.

40. Vo vzťahu k porušeniu procesných práv žalobcu podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku správny súd poukazuje na podklady nachádzajúce sa v administratívnom spise, v ktorom sa nachádza aj poučenie žalobcu ním vlastnoručne podpísané na znak toho, že poučeniu porozumel, že má právo pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladu, spôsobu jeho zistenia a prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Podpis žalobcu, že bol poučený podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku sa nachádza aj na zápisnici o prejednaní priestupku zo 17. januára 2022. Napokon, v administratívnom spise sa nachádza úradný záznam z 19. januára 2022, kedy bol žalobcovi na jeho žiadosť odovzdaný videozáznam zachytávajúci priebeh priestupku, čo možno považovať za uplatnenie práva podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku. V administratívnom spise sa nachádza aj vyjadrenie žalobcu na základe predloženého video dôkazu z 30. januára 2022 ktoré taktiež preukazuje, že využil svoje práv vyjadriť sa k nosnému podkladu rozhodnutia. Správny súd len pre úplnosť uvádza, že v rovnakom rozsahu bol poučený aj B. J., ktorý sa dňa 7. februára 2022 oboznámil s podkladmi pre rozhodnutie o čom bola vyhotovená zápisnica. Nevyužitie práva žalobcom podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, hoci mu to bolo umožnené, nemožno v danom prípade pričítať na ľarchu žalovaného.

41. Správny súd však napokon musí prisvedčiť žalobcovi v tom rozsahu, že čo do zdôvodnenia druhu sankcie a určenia výšky pokuty úvahy žalovaného resp. prvostupňového orgánu v rozhodnutiach absentujú. Oba správne orgány síce správne vychádzali z ustanovenia § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch, ktorý určuje exemplifikatívny výpočet kritérií pre určenie druhu sankcie a jej výmery, uviedli aj súvisiace skutkové zistenia, ktoré mali podľa ich názoru vplyv na určenie výšky pokuty, no následne vôbec neozrejmili, ako tieto skutkové zistenia reálne sami posúdili, ktoré z nich považoval za okolnosti poľahčujúce alebo priťažujúce, v akom pomere popri sebe existujú resp. ktoré z okolností prevážili a napokon, prečo sa ustálili na výške uloženej pokuty 30,- eur.

42. Určenie výšky pokuty v rámci určeného rozpätia je síce vecou voľného uváženia, to však neznamená, že môže byť uložená v ľubovoľnej výške. Voľná úvaha aj pri takomto rozhodovaní je myšlienkový proces, v rámci ktorého má príslušný orgán zvažovať závažnosť porušenia predpisov vo vzťahu ku každému zisteniu, jeho následky, dobu protiprávnosti, aby uložená pokuta spĺňala nielen požiadavku represie, ale aj preventívny účel s prognózou budúceho pozitívneho správania sa dotknutej osoby. Pri uložení pokuty správny orgán prihliadne na závažnosť priestupku, najmä spôsob jeho spáchania, a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. 10. 2015, sp. zn. 8Sžo/37/2014)

43. Odôvodnenie žalobcu pritom predstavuje skôr konštatovania, bez nadväzujúceho vysvetlenia, ako jednotlivé skutkové zistenia ovplyvňujú druh a výšku uloženej sankcie. V rozhodnutí taktiež chýba primárny zákonný rozsah pokuty, z ktorej pri určovaní konkrétnej výšky za aplikovania správnej úvahy žalovaný vychádzal a teda, či pokutu skutočne uložil na jej dolnej alebo hornej hranici a prečo. Správny súd pripomína, že skutočnosti, na základe ktorých bol určený druh a výška uloženej pokuty a ako boli tieto skutočnosti vyhodnotené, musí byť zrejmé predovšetkým páchatel'ovi priestupku. Vágne konštatovania pôsobia pre adresátov rozhodnutí nedôveryhodne, pretože tí nemajú reálnu možnosť overiť si, či orgán verejnej správy skutočne v súlade s tým, čo tvrdí, aj postupoval. Nedostatky odôvodnenia výšky sankcie nemôžu zvrátiť ani tvrdenia, že žalobcovi bola uložená pokuta vo výške jednej jedenástiny zákonom určeného rozpätia a preto je odôvodnenie v poskytnutom rozsahu dostatočné.

44. Nedostatok odôvodnenia výšky uloženej sankcie vychádzajúci z nedostatočnej aplikácie ustanovenia § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia čím je naplnený dôvod na jeho zrušenie postupom podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d) a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie

45. V ďalšom konaní bude úlohou žalovaného postupovať podľa právneho názoru správneho súdu vysloveného v predchádzajúcich bodoch tohto rozhodnutia, najmä dostatočným a zrozumiteľným spôsobom aplikuje ustanovenie § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch a § 47 ods. 3 Správneho poriadku a pri stanovení výšky pokuty sa vysporiada so všetkými skutočnosťami ktoré v konaní vyšli najavo, a ktoré majú vplyv na stanovenie výšky uloženej pokuty a svoju správnu úvahu o ich vplyve na výšku ukladanej pokuty dostatočným (nie len všeobecným konštatovaním o ich zohľadnení resp. výpočtom zistených skutočností) spôsobom odôvodní.

46. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 1 a 2 SSP, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

47. Ďalšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 169 SSP, keďže mu žiadne trovy v súvislosti s plnením povinnosti nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní od jeho doručenia [§ 443 ods. 2 písm. a) v spojení s § 145 ods. 2 písm. c) SSP]. Zmeškание lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu má odkladný účinok [§ 446 ods. 2 písm. c) SSP]

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (ust. § 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (ust. § 449 ods. 1 a 2 SSP).